

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

બાલદેવ સિંહ

વિરુદ્ધ

ભારત સંઘ અને અન્યો

ઓક્ટોબર ૨૮, ૨૦૦૫

[અરિજીત પાસાયત અને સી. કે. ઠાકર, જસ્ટિસ]

સેવા કાયદો:

પગાર અને પેન્શન-દોષિત ઠરાવવા પર કર્મચારીને મુદતની મંજૂરી અને ત્યારબાદ નિર્દોષ જાહેર કરવાની અસર-પગાર આપવા માટેની સેવાની ગણતરી માટે અને સી પેન્શન-જો કર્મચારી ફરજ પર હોય તેમ કસ્ટડીનો સમયગાળો લેવાની વિનંતી-હાથ ધરવામાં આવી: માત્ર નિર્દોષ જાહેર થવાથી કર્મચારીને કસ્ટડી સમયગાળા માટે પગાર મેળવવાનો અધિકાર આપમેળે મળતો નથી કારણ કે કર્મચારી વાસ્તવિક સેવામાં ન હતો-કર્મચારી પણ પેન્શન મેળવવા માટે હકદાર નથી કારણ કે સેવા ન આપવા બદલ કસ્ટડીનો સમયગાળો સામેલ ન કરવા પર, આપવામાં આવેલ સેનિસ ૧૫ વર્ષથી ઓછો હતો.

ભારતીય સેનામાં નોંધાયેલા અપીલકર્તાને દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦ હેઠળ દોષિત ઠેરવવાના કારણે સેવાઓમાંથી બરતરફ કરવામાં આવ્યા હતા. જોકે, હાઈકોર્ટે તેને નિર્દોષ જાહેર કર્યો હતો. ત્યારબાદ અપીલકર્તાએ તેમની ધરપકડની તારીખથી તેમની સેવામાંથી મુક્તિની તારીખ સુધી પગારની બાકી રકમ અને પેન્શન પણ આપવા માટે રિટ પિટિશન દાખલ કરી હતી. તેમણે આક્ષેપ કર્યો હતો કે, નિર્દોષ જાહેર થયાના આદેશ પછી તેમને જેલમાંથી મુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા અને તેની શરતોમાં તેમને સેવામાં પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવ્યા હતા; અને જ્યાં સુધી તેમને મુક્ત કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી તેઓ સેવામાં ચાલુ રહ્યા હતા. પ્રતિવાદી-ભારત સંઘે દલીલ કરી હતી કે, સેવામાં પુનઃસ્થાપન માટેનો નિર્દેશ નિર્દોષ જાહેર કરવાના આધારે પસાર કરવામાં આવ્યો હતો. પરંતુ,

વારંવાર વિનંતી અને યાદ અપાવવા છતાં અપીલકર્તા ફરજોમાં ફરી જોડાયો ન હતો, કારણ કે પગારની બાકી રકમ માટેનો તેનો દાવો ટકાઉ ન હતો. ઉચ્ચ અદાલતે એવું માન્યું હતું કે, અપીલકર્તા જે સમયગાળા માટે તેણે ખરેખર સેવા આપી હતી તે સમયગાળા માટે પગાર મેળવવા માટે હકદાર છે અને જ્યારે તે સુનાવણીનો સામનો કરી રહ્યો હોય ત્યારે કસ્ટડીમાં હતો ત્યારે તેણે કામ કર્યું ન હતું અને જેમ કે પ્રદાન કરેલી સેવા જરૂરી લઘુત્તમ કરતાં ઓછી હોવાથી તે પેન્શન મેળવવા માટે હકદાર નથી. તેથી, વર્તમાન અપીલ.

અપીલકર્તાએ દલીલ કરી હતી કે, જારી કરાયેલ પ્રમાણપત્ર સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે તેમની સેવાનો સમયગાળો ૧૫ વર્ષ અને ૧૮ દિવસ છે અને તેથી તે પેન્શન માટે હકદાર છે; નિર્દોષ જાહેર કરવાના આદેશનું સ્વાભાવિક પરિણામ એ હતું કે, કસ્ટડીનો સમયગાળો જાણે કે તેઓ ફરજ પર હોય અને જેમ કે બરતરફીનો આદેશ બિન-સ્થાયી હતો; અને સત્તાવાળાઓ પરિણામી રાહત આપવા માટે સરકારની મંજૂરીની રાહ જોઈ રહ્યા હતા.

અપીલને નકારી કાઢીને કોર્ટે ઠરાવ્યું:

૧.૧.હકીકતો સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે, અપીલકર્તા તે કસ્ટડીમાં હતો તે સમયગાળા માટે વાસ્તવિક સેવામાં ન હતો. માત્ર નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવ્યા હોવાના કારણે તે આપમેળે સંબંધિત સમયગાળા માટે પગાર મેળવવાનો હકદાર

નથી. આ વધુ સાચું છે, કામ નહીં પગારના તર્ક પર. દોષિત ઠેરવવાના કારણે અપીલકર્તાને સેવામાંથી બરતરફ કરવામાં આવ્યો હતો. ગણતરી સેવાના હેતુ માટે અનુગામી નિર્દોષતાને કારણે તેની અસર ઓછી થતી નથી.[૯૬૫-બી]

રણછોડજી ચતુરજી ઠાકુર વિરૂદ્ધ સુપ્રિટેન્ડેન્ટ એન્જિનિયર, ગુજરાત ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડ, હિમ્મતનગર (ગુજરાત) અને અન્ય, (૧૯૯૬) ૧૧ એસસી ૬૦૩ અને ભારત સંઘ અને અન્ય વિરૂદ્ધ જયપાલ સિંહ, [૨૦૦૪] ૧ એસસીસી ૧૨૧ પર આધાર રાખ્યો હતો.

૧.૨. કાર્યકારી મુખ્ય રેકૉર્ડ અધિકારીના પત્રમાં માત્ર એટલું જ જણાવવામાં આવ્યું હતું કે, નિયમિત કરવા માટે સરકારની મંજૂરી મળ્યા પછી જ સ્વીકાર્ય દાવાઓ અને બાકી રકમની પતાવટ કરવામાં આવશે. ક્યાંય પણ અપીલકર્તાના હકનો સ્વીકાર કરવામાં આવ્યો ન હતો. કોઈ પણ સંજોગોમાં, અપીલકર્તાએ સેવા ન આપી હોય તો, કસ્ટડીનો સમયગાળો ગણતરીની સેવા માટે સામેલ કરી શકાતો નથી અને જેમ કે અપીલકર્તાએ પેન્શન મેળવવા માટે ૧૫ વર્ષની સેવાનો જરૂરી સમયગાળો આપ્યો નથી. તેથી, ઉચ્ચ ન્યાયાલયના આદેશમાં કોઈ નબળાઈ નથી. [૯૬૫-ઇ, એફ, જી]

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડિક્શન: સિવિલ અપીલ નંબર ૩૮૯૨/૧૯૯૯.

સી. ડબલ્યુ. પી. નંબર ૧૯૦૮૩/૧૯૯૭ માં પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટના ૧૬/૭/૯૮ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તા માટે ભીમ સેન સહગલ અને અવિજિત ભટ્ટાચાર્જી.

પ્રતિવાદીઓ માટે સુશ્રી અનિલ કટિયાર અને અરવિંદ કુમાર શર્મા.

કોર્ટનો ચુકાદો જસ્ટિસ અરિજીત પાસાયત દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

અપીલકર્તા બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ તેમના દ્વારા દાખલ કરાયેલી રિટ અરજીને ફગાવી દેતા પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટની ખંડપીઠે આપેલા ચુકાદાની કાયદેસરતા પર સવાલ ઉઠાવે છે. ભારત સરકાર, ૧૯૫૦ (ટૂંકમાં 'બંધારણ') પગાર અને પેન્શનની બાકી રકમ આપવા માટે પ્રાર્થના કરે છે.

વાસ્તવિક પૃષ્ઠભૂમિ નીચે મુજબ છે:

અપીલકર્તાની નોંધણી ૧૩ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૮ના રોજ ભારતીય સેનામાં કરવામાં આવી હતી. ૩૦ માર્ચ, ૧૯૮૭ ના રોજ ભારતીય દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦ (ટૂંકમાં 'આઈ. પી. સી.') ની કલમ ૩૦૨/૩૪ અને જપર હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે ફોજદારી કેસમાં તેમની ધરપકડ કરવામાં આવી હતી. અપીલકર્તાને ટ્રાયલ કોર્ટ

દ્વારા દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો હતો. જો કે, તેમની અપીલ હાઈકોર્ટ દ્વારા સ્વીકારવામાં આવી હતી અને ૨૬ માર્ચ, ૧૯૯૨ ના આદેશ દ્વારા તેમને નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. અપીલકર્તાનો આરોપ છે કે તેમને ૪ એપ્રિલ, ૧૯૯૨ ના રોજ જેલમાંથી મુક્ત કરવામાં આવ્યા હતા અને તેમણે બીજા દિવસે ચુકાદાની નકલ સાથે તેમના યુનિટને જાણ કરી હતી. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે, આવા નિર્દોષ મુક્તિના બળ પર તેમને પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવ્યા હતા અને સેવામાં ચાલુ રાખવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ તેમનો પગાર અને ભથ્થાં નક્કી કરવામાં આવ્યા ન હતા કે મુક્ત કરવામાં આવ્યા ન હતા. ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૩ ના રોજ તેમને સેવામાંથી રજા આપવામાં આવી હતી. તેમણે નોંધણીની તારીખથી ડિસ્ચાર્જની તારીખ સુધી સેવાનો જરૂરી સમયગાળો પૂર્ણ કરવાનો દાવો કર્યો હતો અને ૩૦ માર્ચ, ૧૯૮૭ થી ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૩ સુધીના સમયગાળા માટે પગારની બાકી રકમ જાહેર કરવાનો અને પછીના સમયગાળા માટે પેન્શનનો પણ દાવો કર્યો હતો.

પ્રતિવાદીઓએ અપીલકર્તાના દાવાનો વિરોધ કર્યો હતો. એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે ફોજદારી કેસમાં દોષિત ઠેરવ્યા પછી અપીલકર્તાને ૧૮ જુલાઈ, ૧૯૯૦ થી સેવામાંથી બરતરફ કરવામાં આવ્યો હતો. અપીલકર્તાએ ૫ એપ્રિલ, ૧૯૯૨ ના રોજ એકમમાં ફરજ બજાવવા માટે જાણ કરી હતી તે દાવો પણ નકારી કાઢવામાં આવ્યો છે. આ હેતુ માટે તેમને અનેક વખત ચાદ અપાવવા છતાં તેમણે ફરજ પર હાજર ન હોવાનું ખાસ સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું હતું. એવું પણ ધ્યાન દોરવામાં

આવ્યું હતું કે અદાલત દ્વારા અપીલકર્તાને નિર્દોષ જાહેર કર્યા પછી, સૈન્ય મુખ્યાલયે ૧૮ ઓગસ્ટ, ૧૯૯૩ ના રોજ પત્ર લખીને નિર્દેશ આપ્યો હતો કે તેને સેવામાં પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવે. ૧૮ જુલાઈ, ૧૯૯૮ થી અપીલકર્તાની પુનઃસ્થાપના માટેના આદેશો પસાર કરવામાં આવ્યા હતા. આ આદેશની પ્રાપ્તિ પર અપીલકર્તાને તેના મૂળ એકમ દ્વારા વારંવાર તાત્કાલિક ફરીથી જોડાવાની સલાહ આપવામાં આવી હતી. પ્રતિવાદીઓએ આ વલણને સાબિત કરવા માટે ૬ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૩ અને ૯ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૩ ના રેકૉર્ડ પત્રો રજૂ કર્યા હતા. જ્યારે અપીલકર્તાએ આ પત્રોનો જવાબ ન આપ્યો ત્યારે તેને ફરીથી ફરજ પર જોડાવા માટે તેના ઘરે કુરિયર મોકલવામાં આવ્યો હતો. આ બધા છતાં અપીલકર્તા ફરી ક્યારેય ફરજ પર જોડાયો નહીં. તે મુજબ, તેમને ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૩ (બપોર) થી સેવામાંથી રજા આપવામાં આવી હતી. વધુમાં, એ તરફ ધ્યાન દોરવામાં આવ્યું હતું કે વારંવાર વિનંતીઓ છતાં અપીલકર્તાની ફરજ ફરી શરૂ કરવામાં નિષ્ફળતાને કારણે, ઓડિટર્સે ૩૦ માર્ચ, ૧૯૮૭ થી ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૩ સુધીના સમયગાળા માટે પગાર વગેરેની સ્વીકાર્યતા અંગે વાંધા ઉઠાવ્યા હતા. આ મામલો ભારત સરકાર પાસે મોકલવામાં આવ્યો હતો. ઓડિટ સત્તાવાળાઓએ વિવિધ અવલોકનો સાથે દસ્તાવેજો પરત કર્યા અને અપીલકર્તા દ્વારા ફરજમાં ન જોડાવાનું કારણ પૂછ્યું. વધુમાં એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે જ્યારે અપીલકર્તાએ નવ જેટલા પત્રો જારી કર્યા હોવા છતાં અને વ્યક્તિને તેના ઘરે મોકલ્યા પછી પણ ફરજ માટે જાણ કરી નથી, ત્યારે એવું અનુભવાય છે કે સરકારી મંજૂરી મેળવીને કેસ નિયમિત કરવા માટે વિચારણા

કરવાની બાંહેધરી આપતો નથી. આ આધાર પર, પ્રતિવાદીઓએ વિનંતી કરી હતી કે અપીલકર્તાનો પગાર વગેરે મુક્ત કરવાનો દાવો રદ કરવામાં આવે.

ઉચ્ચ અદાલતે એવું માન્યું હતું કે, રેકૉર્ડ પરની સામગ્રી પરથી તે સ્પષ્ટ છે કે, ઘણા પ્રયાસો છતાં રિટ-અરજદાર ફરજ પર જોડાવાનું ટાળે છે અને તેના આચરણથી માત્ર પગાર અને પેન્શનની બાકી રકમ મેળવવાનો સ્પષ્ટ હેતુ સ્થાપિત થાય છે. એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે, તે તે સમયગાળા માટે પગાર મેળવવા માટે હકદાર છે કે જેના માટે રિટ અરજદારે ખરેખર સેવા આપી હતી અને અગાઉના સમયગાળા માટે નહીં. તેણે ખરેખર કામ કર્યું હતું અથવા કામ કરવાની રજૂઆત કરી હતી તે સમયગાળા માટે તે પગાર મેળવવાનો હકદાર છે. સ્વીકૃત સ્થિતિ એ હતી કે અપીલકર્તાએ ૩૦મી માર્ચ, ૧૯૮૭ થી ૩૦મી સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૩ ના સમયગાળા દરમિયાન ન તો કામ કર્યું હતું અને ન તો કામ કરવાની રજૂઆત કરી હતી. હકીકતમાં, તેઓ માર્ચ, ૧૯૯૨ સુધી સુનાવણીનો સામનો કરતી વખતે કસ્ટડીમાં હતા. તેમણે સપ્ટેમ્બર ૧૯૭૮ અને માર્ચ ૧૯૮૭ ના અંત સુધી સેવા આપી હતી. તેમણે વાસ્તવિક પંદર વર્ષની સેવા પૂર્ણ કરી ન હતી અને તેથી તેઓ પેન્શન મેળવવા માટે હકદાર નહોતા. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે ડિસ્ચાર્જની તારીખ ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૩ હતી અને રિટ પિટિશન ૨૨ ડિસેમ્બર, ૧૯૯૭ ના રોજ દાખલ કરવામાં આવી હતી અને તેમાં નોંધપાત્ર વિલંબ થયો હતો. પગારની બાકી ચૂકવણી માટેનો દાવો પણ મર્યાદા દ્વારા પ્રતિબંધિત થઈ શકે છે. તદ્દનુસાર, રિટ અરજી રદ કરવામાં આવી હતી.

અપીલના સમર્થનમાં, અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે, અપીલકર્તાને જારી કરાયેલ પ્રમાણપત્ર સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે તેની સેવાનો સમયગાળો ૧૫ વર્ષ અને ૧૮ દિવસનો છે અને ફોજદારી કેસમાં નિર્દોષ મુક્તિની અસરને નાબૂદ કરી શકાતી નથી અને કાર્યવાહીને કારણે જે નિર્દોષતામાં સમાપ્ત થઈ હતી, અપીલકર્તા ફરજ પર હાજર રહી શક્યો ન હતો. જ્યારે મૂળ રૂપે નોંધાયેલી સજાને રદ કરવામાં આવી હતી, ત્યારે તેની અસર એ હતી કે કાયદાની નજરમાં કોઈ કાર્યવાહી થઈ ન હતી. બરતરફી ૧૮મી જુલાઈ, ૧૯૯૦ ના આદેશ દ્વારા દોષિત ઠેરવવાના પરિણામે કરવામાં આવી હતી. તેઓ ૯ એપ્રિલ, ૧૯૮૭ થી ૧૬ ઓગસ્ટ, ૧૯૮૮ સુધી કસ્ટડીમાં હતા. ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા વિરૂદ્ધ તેમણે પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટમાં અપીલ દાખલ કરી હતી, જેને મંજૂરી આપવામાં આવી હતી. પરંતુ તે દરમિયાન તેની દોષિતતાને કારણે તેને શરતોમાં બરતરફ કરવામાં આવ્યો હતો. આર્મી ૧૯૮૭ માટેના નિયમનના પેરા ૪૨૩ (ટૂંકમાં 'નિયમન'). અપીલકર્તાના જણાવ્યા અનુસાર, નિર્દોષ જાહેર કરવાના આદેશનું સ્વાભાવિક પરિણામ એ છે કે કસ્ટડીનો સમયગાળો એ રીતે ગણવો જોઈએ કે જાણે તે ફરજ પર હોય અને બરતરફીનો આદેશ અમાન્ય છે.

પ્રતિવાદીના વિદ્વાન વકીલે હાઈકોર્ટના ચુકાદાને ટેકો આપ્યો હતો.

નોંધવામાં આવેલી તથ્યાત્મક સ્થિતિ સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે અપીલકર્તા તે કસ્ટડીમાં હતો તે સમયગાળા માટે વાસ્તવિક સેવામાં ન હતો. માત્ર નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવ્યો હોવાથી તે આપમેળે સંબંધિત સમયગાળા માટે પગાર મેળવવાનો હકદાર નથી. આ વધુ સાચું છે, કામ નહીં પગારના તર્ક પર. એ નોંધવું જોઈએ કે દોષિત ઠેરવવાના કારણે અપીલકર્તાને સેવામાંથી બરતરફ કરવામાં આવ્યો હતો. ગણતરી સેવાના હેતુ માટે અનુગામી નિર્દોષતાને કારણે તેની અસર ઓછી થતી નથી. ઉપરોક્ત સ્થિતિ રણછોડજી ચતુરજી ઠાકુર વિરૂદ્ધ સુપ્રિટેન્ડેન્ટ એન્જિનિયર, ગુજરાત ઇલેક્ટ્રિસિટી બોર્ડ, હિમ્મતનગર (ગુજરાત) અને અન્ય, (૧૯૯૬) ૧૧ એસસી ૬૦૩ માં સ્પષ્ટ રીતે જણાવવામાં આવી હતી.

ભારત સંઘ અને અન્યો વિરૂદ્ધ જયપાલ સિંહ, [૨૦૦૪] ૧ એસ. સી. સી. ૧૨૧ માં આ સ્થિતિનું પુનરાવર્તન કરવામાં આવ્યું હતું.

અપીલકર્તાના જાણકાર વકીલે વધુમાં ધ્યાન દોર્યું હતું કે સત્તાવાળાઓ પરિણામી રાહત આપવા માટે સરકારની મંજૂરીની રાહ જોઈ રહ્યા છે. આ સંબંધમાં કેટલાક દસ્તાવેજોનો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે, ખાસ કરીને, કમાર્નિંગ ઓફિસર માટે કાર્યકારી ચીફ રેકૉર્ડ ઓફિસરનો તારીખ ૪/૧૨/૧૯૯૬ નો પત્ર. પત્રનો સંપૂર્ણ અભ્યાસ દર્શાવે છે કે અપીલકર્તાને ફરજમાંથી ગેરહાજર રહેલા સમયગાળા માટે ચૂકવણી કરવાની હતી તેવું ક્યાંય સૂચવવામાં આવ્યું ન હતું. તેમાં માત્ર એટલું જ

કહેવામાં આવ્યું હતું કે સ્વીકાર્ય દાવાઓ અને બાકી નીકળતી રકમની પતાવટ સરકારની મંજૂરી મળ્યા પછી કરવામાં આવશે. આ માત્ર એક સંકેત હતો કે, નિયમન માટે સરકારની મંજૂરી મળ્યા પછી જ દાવાનું સમાધાન કરવામાં આવશે. ક્યાંય પણ અપીલકર્તાના હકનો સ્વીકાર કરવામાં આવ્યો ન હતો. કોઈ પણ સંજોગોમાં અપીલકર્તાએ સેવા ન આપી હોય તો, સમયગાળાનો સમાવેશ કરવાનો પ્રશ્ન ઊભો થતો નથી અને જો ઉપરોક્ત સમયગાળાને બાકાત રાખવામાં આવે તો અનિવાર્ય નિષ્કર્ષ એ છે કે, અપીલકર્તાએ પેન્શન મેળવવા માટે ૧૫ વર્ષની સેવાનો જરૂરી સમયગાળો આપ્યો નથી.

કોઈ પણ ઢ્રષ્ટિકોણથી જોવામાં આવે તો હાઈકોર્ટના આદેશમાં કોઈ નબળાઈ નથી.

અપીલ રદ થવાને પાત્ર છે જેનો અમે નિર્દેશ આપીએ છીએ. ખર્ચમાં સરળતા રહે.

એન જે.

અરજી ફગાવી દેવામાં આવી છે.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા

ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.